Yıl 1958. Ünlü fotoğrafçı Ara GÜLER Denizli'de bir fotoğraf çekiminden Aydın yolu ile İzmir'e dönerken yolunu kaybeder. Gece vaktidir ve etrafta hiç ışık yoktur. Derken bir ışık görür. Burası GEYRE ve ışığın olduğu yerde Geyre kahvehanesidir. Yol, iz sormaya kalmadan fark eder ki kahvehanenin masaları mermer ve üzerleri işlidir. Şaşırır ve sorar. Köylüler burada bu mermerlerden çok olduğunu söylerler. Ara Usta geceyi orada geçirip, sabah erkenden elindeki bütün filmler bitinceye kadar fotoğraf çeker. İstanbul'a dönünce karta bastırıp sağa sola göstermeye başlar. Bu kartlardan biri ABD'de çalışan arkeolog Kenan ERİM'in eline geçer. İlk uçakla İstanbul'a gelip Ara Güler'i bulur.

İşte AFRODİSİAS'ın öyküsü böyle başlar. Geçmişi İ.Ö. 5000'lere dayanan ve sisler arasından gün yüzüne çıkarılan Afrodisias gibi 29 yıl önce öldürülen Nebil RAHUMA'nın ölümü ardındaki gerçeklerde 10 Ekim 20008 de Antakya ya bir fotoğraf almak üzere yapılan bir yolculukla, aralanmaya başlar.

Yaklaşık 1 yıl kadar önce 30 yıldır görmediğim Nebil ile yeniden siyah beyaz fotoğrafındaki gözleri ile karşılaştığımızdaki ne hissettiğimi ve duygularımı şöyle anlatmışım.

"… Nebil karşımda duruyordu. Bu siyah beyaz fotoğrafta gözlerimin içine bakıyordu. Ve bana bilmediğim birçok şeyi anlatmaya çalışıyordu. Anlamaya çalışıyordum. Sanki bana, yıllardan beri, bunca zaman neredeydin der gibiydi. Ama tek görebildiğim onun o sıcak, o sevecen, çocuksu bakışlarıydı. Anlatamadığının farkına varmışçasına anlatmak ve sormaktan vazgeçip, o sevecen ve o çocuksu, o masum bakışlarına devam etti. Ah! Neden şair olamadım? Ah! Neden şiir yazamıyorum? Çaresizliğimi ona göstermek istemezdim. Mahcubum…"

Hala mahcubuz… Bak! şu son bir yılda neler oldu. Öldürülmenin üzerindeki sisleri aralayıp güneş ışığına kavuşturmaya çalıştığımız onurlu geçmişini kendi siyasi geleceğine payanda yapmaya çalışanlar, önce senin için yapılmak istenen Anıt taşına kendi isimlerini koymaya çalıştılar ve ısrarcı oldular.

"BURADA YATAN ÖLÜMSÜZ KAHRAMAN NEBİL RAHUMA
ORTAK ÜLKEMİZİN ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE
FİLİSTİN HALKININ HAKLI DAVASINDA VE İNSAN HAKLARI UĞRUNA
HİÇ BİR ÖZVERİDEN KAÇINMADAN DOĞRULARI ARKASINDA DURDU.

MİHRAÇ URAL"*

"…Anıt mezar olayı için görüşmelerimizi anlat, mezar taşında yer almasını istediğim dörtlüğü aktar ki neyin ne olduğunu bilsinler…"

(68. Dosya Nebil…Nebil…) M.U.

Mezar taşına ısrarla yazılmasını istediği dörtlük budur… Böylece bu anıt senin adına yapılan anıt olmaktan çıkıp, kendi adına yapılan kitabeye dönüşüyordu. Daha ilk adımda adını kullanmaya çalışanlar vardı. Buna elbette izin veremezdik. Ve vermedikte. Ancak ben yinede

Mahcubum…

Nebil'le birbirimize çok benzerdik, çok kişi de bizi karıştırırdı …"

(68.Dosya)

diyerek sana benzeyebilmek için bilgisayarla oynadığı fotoğrafını senin fotoğrafının yanına koyarak, sana kardeş gibi benzediğini (!) söyledikleri için mahcubum* Kendisine THKP/C Genel Sekreteri (!) sıfatını yakıştırdıkları için mahcubum.

Kimseden bir sigara dahi istemezken can dilenciliği yaptığını, ahlaksızlıklarını yüzlerine vurduğun kişiler "Nebil bizim elimizde büyüdü" diyerek senin geçmişin üzerinden bu gün pay çıkarmaya çalışmışlardır. Mahcubum…

Söylemekten hicap duyduğum bu ve benzeri birçok olay için mahcubum. Yıllar önce söylediğin gerçekleri "ölü konuşturucusu", "üçüncü kişilerin doğrulamasını bekleyen söylenti ve yalanlar" olarak niteleyenler, dost bildiğin kişilerce sorgulayanlar, 30 Eylül 2009 da Anıtının başında toplanıp seni anacaklarmış. Mahcubum…

Senin adına düzenlenen blogda:

“30 Eylül 2009 günü, yoldaşımız NEBİL RAHUMA'yı ana topraklarında anacağız. Yalan-dolanla gerçekleri tahrif etmeye çalışan …

…Bu geçmişte yeri olmayan soytarılar; kapsam alanımız dışındadır.
Zaman, en iyi turnusoldur…”

denmektedir.

Sana ortak değer diyenler, şimdi kapsam alanlarından bahsetmektedirler. Bu gün Komünizm adını anmaktan çekinenler, adını kullanarak, sahiplenerek temizleneceklerini düşünenler evrensel bir komünist olduğunun ayırdın da dahi değiller. Mahcubum…

Tüm bu mahcubiyetimiz yanında senin için ufakta olsa bir şeyler yapmaya çalıştık. Seni tanıyan tanımayan birçok kişi senin onurlu geçmişini açığa çıkarmak, öldürülüşün üzerindeki karanlık perdeyi yırtmak için seferber oldu. İstanbul’da Hasan BALCI yattığın yeri buldu.

Kanada'dan Fransa'ya, Almanya'dan İsviçre'ye, İstanbul'dan Rize'ye, Zonguldak'tan Mersin'e, Ankara'dan Adana'ya, İzmir'den Denizli'ye Antakya'dan Antalya'ya, Uşak'tan Kayseri'ye, Balıkesir'den Samsun'a Kars'tan Maraş'a, Çorum'dan Sivas'a, Diyarbakır'dan Çanakkale'ye kadar yakınların, dostların, yoldaşların sahip olduğun değerleri onurla savunuyorlar…

Öldürülüşünün 29. yılında tüm komünistler adına önünde saygı ile eğiliyoruz.

28.09.2009.□□□□

Erkan ULAŞAN.

□□□□□□□□□□□□

*** 03 Kasım 2008 15:50 Tarih ve saatli Mihraç Ural iletisi.**

***1976 yılında çekilen Nebil'in fotoğrafının yanına, kendisinin 1980 de çektirdiği fotoğrafı koymuştur. Fotoğraflar altında tarihi 1980 olarak açıklıyor.(68. Dosya Nebil...Nebil...)**